

Det er jo nemlig saa, at, medens Udgifterne til Politidommeren og til det Personale, der særlig er ansat paa hans Kontor og til hans Raadighed, og ligeledes Udgifterne til Straffeanstalterne afholdes af Statsindtægterne, saa er det underordnede Politipersonales Lønning osv. derimod et kommunalt Anliggende. Deraf følger ogsaa, at, hvor man paa Landet ser Spirer til Indførelsen af noget stærkere Politii, der ser man det indført paa den mest forskjelligartede Maade. Man ser saaledes Amter, hvor der er Betjente, som ride, og man ser andre Amter, hvor der er Betjente, som kjøre i svenske Karrer. Man ser dernæst Naboamter, hvor der haves promenerende Politibetjente, sædvanlig een i hver Jurisdiktion, saa at en saadan enkelt Mand har at spadserere om i en Jurisdiktion paa 5 à 6 Kvadratmil. Ved Siden deraf har man saa atter Amter, hvor der slet intet Politii er. Denne faktiske Tilstand vil nu vistnok ikke kunne bringes i Orden, førend man kommer til at betragte Politii- og Delinkventfager som Anliggender, der ligesom alle andre Retspleien og Retsikkerheden vedkommende Grene høre under Staten. Mit Ønske vilde det derfor være, om den høitærede Regjering maatte føle sig opfordret til at søge de Udgifter, der henhøre til Politii- og Delinkventomkostningerne, overførte paa Statskassen, saaledes at de bleve lignede efter Indvaanerantal paa Amtene og Kjøbstæderne, ligesom vi jo allerede nu kjende ikke saa andre Udgifter, der lignedes paa samme Maade, f. Ex. Udgifterne til Daareanstalter og til lignende Institutioner. Vi kjende, som sagt, allerede en saadan Eigning, og den vilde vistnok med Held kunne indføres paa det heromhandlede Omraade. Regjeringen vilde da i Forening med Rigsdagen kunne træffe en Ordning af Politii-væsenet, der i alt Fald vilde være ensartet, og under hvilken der derhos kunde sørges for, at der dog paa alle Steder eksisterede Noget, som kunde hedde Landpolitii, medens der jo nu er store Stræmninger af Landet, hvor man ikke kjender Andet end den Institution, som Alle have tabt Troen paa i Politifager, nemlig Sognefogedinstitutionen. Jo mere denne In-

stitution er blev fjernet fra de kommunale Anliggender, desto mindre har den kunnet gjøre Gavn i Politiforholdene, thi desto mindre ere Sognefogederne komne om i de Kredse, hvori de tidligere vare kaldede til at færdes paa Grund af de kommunale Anliggender. Jeg tror, at man uden at træde Sandheden for nær kan sige, at Sognefogedinstitutionen har overlevet sig og ved den sidste Forandring, der er sket i dens Indretning, er bleven aldeles forældet. — Mit Ønske er det, efter hvad jeg nu har udviklet, at, naar vi næste Gang — og det om ikke altfor lang Tid — paany saa et Forslag til en Politilov til Behandling, at det da ikke, som det foreliggende Lovforslags § 5, maa udskyde Landjurisdiktionerne, men tværtimod væsentlig vil beskæftige sig med dem, og det ikke blot med Hensyn til Spørgsmaalet om at saa Vedtægter fastsatte der, men ogsaa med Hensyn til at saa indført et passende Personale, som kan uddannes til i sin Tid at være fittet til at optage hele den nye Ordning af de kriminelle og processuelle Forhold, som vi stræbe hen til.

Justitsministeren: Idet jeg ikke for Dieblisset skal indlade mig nærmere paa de Betragtninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremsførte, forsaavidt disse faldt udenfor det nærværende Lovforslags Omraade, turde det derimod maasse være passende, at jeg fremhæver, at det forekommer mig, at det ærede Medlem var noget uretfærdig imod den Behandling, som er bleven dette Lovforslag tilbedel i det andet Thing. Dervaa løb jo nemlig hans Bemærkninger dog ud, forsaavidtsom de Betragtninger, hvilke han anstillede om den nuværende Politistyrkes Utilstrækkelighed, af ham bragtes i Forbindelse med de Forandringer, der ere foretagne i Lovforslaget i det andet Thing. Det ærede Medlem veed jo overmaade vel, at de Forandringer, der ere foregaaede der, væsentlig bestaa i en Udadelelse eller en Fjernelse af visse processuelle Bestemmelser. Lovforslaget havde derimod ikke stillet sig til Opgave, om jeg saa maa sige, ved Lov at fastsætte et Minimum af den Politistyrke, der kan fordres. Derjom der tidligere havde væ-